

Jeg ser frem til en interessant diskussion til foråret af den kommende energihandlingsplan. Et vigtigt spørgsmål i den forbindelse ville være at tage stilling til, hvilke pejlemærker vi skal sætte os efter år 2005, og med hvilke midler vi skal realisere dem. Begrebet økologisk råderum vil være et nyttigt værktøj for denne diskussion til at anskueliggøre, om vi bevæger os i retning mod en bæredygtig udvikling eller ej.

Med disse perspektiver for regeringens fremtidige natur- og miljøpolitiske arbejde vil jeg til sidst bekræfte regeringens løfte om i samarbejde med alle berørte parter at fortsætte arbejdet med at udvikle den strategiske miljøplanlægning og de tilhørende delelementer, dels for at sikre, at den fremtidige miljøpolitik bliver mere helhedsorienteret og målrettet, dels for at sikre, at der skabes større integration mellem miljøpolitikken og sektorpholitikken.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet, således at den egentlige forhandling begynder i dag kl. 13.00 med hr. Steen Gade som ordfører for forespørgslerne.

Mødet udsat kl. 11.51

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandling

Steen Gade (SF):

Først tak til ministeren, og lad det være sagt med det samme, at der er meget, vi i SF kan være enige med ministeren i. Lad mig blot nævne ministerens fremførelse af uligheden, når det gælder foreningen og den voldsomme betydning, det har for Kloden.

På samme tid er der faktisk også meget i denne diskussion, vi ikke er enige med regeringen i, og det gælder især det overoptimistiske, glade forbrugerbudskab til alle danskere. Det er en mentalitet, som præger mange ministre og mange budskaber fra regeringen, når vi diskuterer trafikpolitik og store dele af den økonomiske politik, som er præget af køb og kassér, og vi kører glade i miljøafgrunden.

Men ros til ministeren og en hel del ris til regeringens øvrige budskaber.

Kort tid efter, at vi fik denne miljøpolitiske redegørelse, fik vi også et nummer af »Miljønyt« om vækstens konsekvenser, og jeg vil citere en enkelt sætning fra det:

»Det globale miljøproblem er primært skabt af produktion, forbrug og livsstil i den rige verden.«

Og det skal måske stå lidt, for det er jo det afgørende.

Det er SF's ambition i de næste måneder og år bl.a. ved hjælp af begrebet økologisk råderum at gøre hver eneste dansker det klart, at det, der truer kloden mest med et økologisk sammenbrud, er vort – den rige verdens – overforbrug, grådighed og spild af ressourcer og energi.

På en måde er det skæbnens ironi, at det i disse år illustreres bedst ved vækstens pris i Kina, i Sydamerika og andre steder, for dér kan folk jo godt se det. Man kan komme ud til møder, hvor mange siger, at nu går det helt galt med miljøet, og de har sådan set ret, for der åbner et Studstrupværk, hvor der fyres med kul, hver uge i Kina. Det er fuldstændig rigtigt, men hvis vi skal finde ud af, hvad det hele handler om, er det jo blot, at de er i gang med at efterligne os. Man kunne sige, at Beverley Hills-livsstilen er drømmen over hele kloden.

Derfor ønsker vi, at regeringen i kommende miljøhandlingsplaner inddrager det globale aspekt, og her kan begrebet økologisk råderum på en konkret og jordnær vis være med til at angive, hvilke mål vi skal sætte for udviklingen i de kommende år. Dagens tilstand, hvor en fjerdedel af Jordens befolkning bemægtiger sig trefjedele af ressourcerne, er selvfølgelig både utålelig og umoralsk og skal ændres.

På samme måde ser vi, at der med en voldsom hast sker en formindskelse af antallet af dyrearter og plantearter på lang sigt, og vi ser jo også en forarmelse af naturen i vore lande.

Hvad betyder så det? Jeg tror, det betyder, at vi skal kigge os om efter en ny fase i miljøpolitikken. Målene skal radikaliseres. Et eksempel: CO₂-udslippet har Danmark sammen med en lille klub af lande politisk forpligtet sig til inden år 2005 at reducere med 20 pct. ud fra 1988-tallene.

Det er jo godt, at vi har besluttet os for at reducere det. Vi ved, hvor svært det ofte er i praksis at nogen derhenad, men hvis vi blot skal dele nogenlunde retfærdigt med resten af Jordens befolkning i de kommende år, og hvis vi skal tage drivhuseffekten alvorligt, skal CO₂-udslippet formindskes ikke med 20, men med